

عنوان مقاله:

ارتباط بازآفرینی شهری و کیفیت مدیریت شهری

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی نقش مدیریت در چشم انداز ۱۴۰۴ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

محسن پژوهش - کارشناسی مهندسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان

خلاصه مقاله:

با رشد و توسعه شتابان شهرها، جمعیت، محدوده کالبدی و مساحت شهرها افزایش پیدا کرد و در نتیجه بسیاری از مراکز شهرها با فرسودگی و ناکارآمدی مواجه شدند و مشکلاتی را از قبیل نابرابری های فضایی، آسیب های اجتماعی، مهاجرت ساکنان و... را در پی داشته است. بازآفرینی به عنوان یک رویکردی که در سال ۱۹۹۰ مطرح شده است به عنوان یک برنامه جامع اقدام مشترک با هم افزایی و هماهنگی بین بخشی، محله هایی که بافت فرسوده دارند مشخص و اولویت بندی می کند و با برطرف کردن مسائل و مشکلات موجب ارتقاء استاندارد زندگی و کیفیت زندگی می شود. رویکرد بازآفرینی پایدار شهری یکی از جدیدترین رویکردهای پذیرفته شده جهانی در مواجهه با بافتهای فرسوده شهری است بازآفرینی شهری به مفهوم احیا، تجدید حیات و نوزایی شهری و به عبارتی دوباره زنده شدن شهر است. رویکردهای پیشین بهسازی، نوسازی و بازسازی، بر دیدگاه های کالبدی یا صرفاً اقتصادی تکیه داشته که این امر نتیجه ای جز عدم موفقیت بسیاری از طرح ها و پروژه های نوسازی بافت های فرسوده شهری را نداشته است. بازآفرینی شهری یک بینش جامع، یکپارچه و عملیاتی است که به حل نهایی مشکلات شهری منتهی می شود و در پی این است که با ایجاد تغییرات مثبت و پایدار، مسبب بهبودی شرایط فیزیکی، اجتماعی، اقتصادی و محیطی شهر شود.

کلمات کلیدی:

بازآفرینی شهری، مدیریت شهری، شهرداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1607844>

